

slovuje vlastně jen, do jaké výše původní trest pravoplatně vyslovený i po odpadnutí jednoho z obou přestupků, jimiž byl obviněný uznán vinným, zůstává v platnosti. I tento »nově uložený« trest spadal by tedy nutně pod amnestii. Je-li podle toho poukaz na domnělou reformaci in peius bezpodstatným, jest ovšem podle § 260 čís. 3, § 292 tr. ř. vysloviti, k jakému trestu se obviněný za zbývající přestupek podle § 522 tr. zák. odsuzuje. Trest ten byl vyměřen podle § 522 tr. zák. a použitím § 260 a) tr. zák., ježto by peněžitá pokuta mohla býti odsouzcení nebo jeho rodině vzhledem k jeho majetkovým poměrům na důtklivou újmu opatření výživy. Polehčujícím a přitěžujícím nebylo shledáno nic. Jelikož pak obviněný do dne 28. října 1928 měl již odpykánu část trestu, trest tuto vyslovený značně převyšující, bylo současně prohlásiti trest ten za vykonaný.

### Čís. 3619.

**Pokud okolnost, že pohledávka, na niž pachatel, konaje platy, padělal stvrzenku na vyšší splátku, byla v době činu již vyrovnána, vylučuje možnost poškození a úmysl způsobiti škodu (§§ 197, 201 a) tr. zák.).**

(Rozh. ze dne 10. října 1929, Zm I 501/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. června 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem nedokonaného podvodu podle §§ 8, 197, 200, 201 a) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil do první stolice k opětovnému projednání a rozsouzení, mimo jiné z těchto

### důvodů:

Zmateční stížnost uplatňuje číselně zmatky § 281, čís. 5 a 9 a) tr. ř. V tomto směru poukazuje vlastně na zmatek čís. 4 § 281 tr. ř., snažíc se dovoditi, že soud nalézací dospěl k nesprávnému zjištění podvodného úmyslu a výše zamýšlené škody jen tím, že nepřipustil z důvodů právně neudržitelných obhajobou navržený důkaz stvrzenkami o konaných plattech a převzatými účty o tom, že celá možná pohledávka a dokonce i pohledávka vůbec požadovaná je vyrovnána, takže nebylo lze, by vznikla škoda ani tehda, kdyby bylo správné, že stvrzenka byla (obžalovaným) padělána. Tu pak nelze upříti zmateční stížnosti oprávnění. Soud nalézací odůvodnil zamítnutí návrhu nerozhodností a rozvádí blíže toto povšechné odůvodnění v důvodech odsuzujícího rozsudku v ten rozum, že řešiti otázku, zda a jaká škoda byla T-ovi skutečně způsobena, bylo by věcí civilního sporu; v trestní věci jde prý jen o to, zda ona stvrzenka byla obžalovaným padělána a zda stalo se tak v úmyslu způsobiti T-ovi škodu 2.000 Kč převyšující. Tomuto tvrzení lze v podstatě přisvědčiti. Soud nalézací však přehlíží, že návrh obhajoby čelil hlavně ke zjištění,

zda T. paděláním stvrzenky vůbec mohl býti hmotně poškozen, zejména ve výši škody 2.000 Kč přesahující, ana podle tvrzení obžalovaného byla celá jeho pohledávka za obžalovaným již i bez ohledu na padělání stvrzenky, při pouhém započtení uznaně správného o 10.000 Kč nižšího peníze úplně kryta. Vším právem poukazuje stížnost k tomu, že by v případě tom obžalovaný neměl alespoň hmotného zájmu na tom, by stvrzenku padělal a že by odpadl vážný důvod pro zjištění, že obžalovaný, jenž to od prvopočátku zapíral, byl původcem padělání, a kdyby to přes to bylo zjištěno, že by to byl učinil v úmyslu, T-a, alespoň hmotně a ve výši 2.000 Kč převyšující poškoditi, pokud se týče že by poškození T-a na majetku, zejména ve výši 2.000 Kč převyšující vůbec bylo možno. Vždyť rozsudek odůvodňuje jím vyslovené původcovství obžalovaného na padělání stvrzenky hlavně poukazem k tomu, že nikdo jiný nemohl míti na tom zájmu, an jen on měl toho potřebí, by pohledávku T-em uplatňovanou vyrovnal. A i kdyby skutečně se objevilo, že obžalovaný byl padělatelem, jest tu za předpokladu, že celá pohledávka T-em uplatňovaná, byla vyúčtováním obžalovaného i bez ohledu na padělání kryta, vždy možnost, že padělání bylo předsevzato jen proto, by obžalovaný uhájil své skutečné nebo domnělé právo proti neoprávněnému nároku T-ovu bez dalšího nákladného a nejistého sporu civilního.

### Čís. 3620.

**Okolnost, že soud přes odpor stran vyloučil podle § 57 tr. ř. řízení proti spoluobžalovanému, není zmatkem čís. 4 § 281 tr. ř.**

**Obžalovaný nemůže uplatňovati jako zmatek (čís. 7 § 281 tr. ř.), že nalézací soud o části obžaloby nerozhodl (§ 282 tr. ř.).**

**Rozpory, které mohou podle § 281 čís. 5 tr. ř. býti zmatkem, musí býti v rozsudku napadeném; nestačí možný rozpor mezi tímto rozsudkem a mezi případným výsledkem ve vyloučeném řízení.**

**Podle § 410 tr. ř. mohou býti hodnoceny i polehčující okolnosti zjištěné po pravoplatnosti rozsudku.**

(Rozh. ze dne 10. října 1929, Zm II 57/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Uh. Hradišti ze dne 11. prosince 1928, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem krádeže podle §§ 171, 173, 174 II a), 176 II b) tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost obžalovaných uplatňuje zmatek podle § 281 čís. 7 tr. ř. proto, že obžalobce jim dává za vinu, že jako spoluzloději odcizili 350 kg ječmene, nalézací soud však odsuzuje obžalované jen pro krádež